

като начикъхъ отъ завоитъ, който ми послужи като пристанище въ растворяніята ми. Като вървѣхъ все по край рѣкѣтъ намѣрихъ едны хубавы ливады, които ся възвышавахъ тѣй безъ да ся осѣща, така щото ми ся видѣхъ че не сѣ никога наводняваны отъ приливътъ.

Въ полѣтъ на хълмовцетъ, които ги окружавахъ, видѣхъ саморасль тютюнь, хубавы алойны растенія, и още другы нѣкои които до тогазъ не ми бѣхъ познаты, и много захарена трѣсть, но цѣлава защото не бѣше обработена.

На 16. Огидохъ още по-навѣтръ отъ колкото минхлыгъ день; равнината бѣше покрита съ дѣбрави; а тукъ и тамъ видѣхъ че имаше саморасли пѣпени, дыни и другы видове плодове, още и гроздіе озрѣло высѣше вече по дивыгъ лозы. Набрахъ си отъ всичко по малко, а отъ гроздіето повече да го изсушѣ за прѣзъ зимѣтъ за по-здравѣ хранѣ. Омаянъ отъ разгледваніето на мѣстото, заирѣкнѣхъ далечъ отъ хыжѣтъ си, и сега